

UZASADNIENIE

Powódka B. F. wystąpiła w dniu 3 kwietnia 2014 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa z pozwem przeciwko (...) SA w W.. Wnosiła o zasądzenie kwoty 24.000zł tytułem dalszego zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 5.881,70 zł tytułem odszkodowania, także o zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zwrot kosztów procesu. W dniu 29 czerwca 2016r. powódka rozszerzyła powództwo w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 76.500 zł. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa również w jego rozszerzonym w zakresie.

Postanowieniem z 11.X.2016r. Sąd Rejonowy w Brzezinach (dawny dla Ł. IX Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w B.) uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi.

Strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2013r. w miejscowości K. doszło do wypadku komunikacyjnego z winy kierowcy F. (...) - męża powódki, który nie dostosował prędkości do warunków na drodze, zjechał do rowu i dachował.

Postępowanie karne zostało umorzone z uwagi na brak wniosku o ściganie ze strony osoby bliskiej – żony sprawcy – powódki w tej sprawie.

Na miejsce zdarzenia przyjechała policja i pogotowie ratunkowe, które zabrało powódkę do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (...) Szpitala (...) w B.. Gdzie wykonano badanie RTG, które wykazało kompresyjną zamianę kręgu Th6. Na oddziale ortopedycznym założono powódce gorset Jewetta i wypisano ją w dniu 12 marca 2013r. do domu z zaleceniem dalszego leczenia i utrzymania gorsetu przez 3 miesiące.

Powódka kontynuowała leczenie w (...) Centrum (...) w B. i (...) w R..

W wyniku wypadku powódka doznała urazu uogólnionego z urazem kręgosłupa szyjnego z pourazową wypukliną krążków C5/C6, złamaniem kręgu Th5 i Th6 oraz cierpiała na pourazowy korzeniowo bólowy zespół szyjny i piersiowy.

Doznane obrażenia skutkowały długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu ocenionym przez biegłego neurologa na 11%. Zaś w ocenie biegłego ortopedy, który potwierdził rozpoznanie i stwierdził stan po urazie kręgosłupa bez upośledzenia funkcji z zespołem bólowym oraz wygojone złamanie kręgów Th5 i Th6 z upośledzeniem funkcji i zespołem bólowym - trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 8%. Obaj biegli ocenili zakres pomocy osób trzecich na 2 godziny dziennie przez 3 miesiące. Okres leczenia określili maksymalnie na 6 miesięcy i podawanie leków na okres 3 miesięcy określili koszt leków na zasadny w zakresie wykonywanym przez powódkę. Powódka miała też przez okres około 6 miesięcy zaburzenia adaptacyjne. Cierpienia psychiczne powódki z powodu wypadku były znacznego stopnia przez 3 miesiące i stopnia umiarkowanego przez kolejne 3 miesiące.

Powódka nadal stosuje rehabilitację, zaś w toku procesu otrzymała orzeczenie o niepełnosprawności stopnia lekkiego na okres od 28 czerwca 2016r do 31 sierpnia 2019r.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów załączonych do akt: postanowienia prokuratury k.13,14, dokumentacji lekarskiej k.58, k.15 do 57, 240 - 249, paragonom k.58, fakturę k. 59 - 63, opinię lekarską k.74, pismo pozwanej k.75, orzeczenia o niepełnosprawności k.250, 251.

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych.

Opinie biegłych psychiatry k.102 - 107, neurologa k.118 - 119, chirurga urazowego ortopedy k.139, 143, 172, 173, 195, 196. Opinie biegłych Sąd uznał za w pełni wiarygodne, są one fachowe, logiczne, zgodne pomiędzy sobą, nie sprzeczne z innymi dowodami.

Zeznania świadków G. F. k. 83 - 84 i K. W. k.84.

Zeznaniom świadków Sąd uznał za wiarygodne za wyjątkiem zeznaniom świadka G. F. - męża powódki - co do zakresu pomocy osób trzecich, które określił na 8 godzin dziennie przez 6 miesięcy później 6 godzin dziennie, ponieważ jest to sprzeczne z oceną w tym zakresie dokonaną przez wszystkich biegłych. Także w tym zakresie Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom drugiego świadka siostry powódki K. W.. Sąd przy tej ocenie brał po uwagę też, że zeznania te mogły być nieobiektywne, były składane przez osoby najbliższe dla strony.

Zeznanie powódki k. 83 - 84, 270 - 271 Sąd uznał za wiarygodne, są one zgodne z innymi dowodami. Sama powódka określiła okres największej pomocy osób trzecich na 1 miesiąc, kiedy to podała, iż leżała, później wykonywała już czynności samodzielne przy pomocy rodziny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest uzasadnione co do zasady. Pozwany uznał swoją legitymację procesową, a także w postępowaniu likwidacyjnym przyznał i wypłacił powódce kwotę 9.000 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz 404,20 zł tytułem kosztów leczenia, 1.260 zł tytułem opieki osób trzecich i 967,68 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych.

Pojazd, w którym podróżowała powódka był objęty ochroną ubezpieczeniową udzieloną przez pozwaną i prawidłowym jest dochodzenie roszczeń bezpośrednio od ubezpieczyciela. W zakresie dalszego zadośćuczynienia, bowiem 9.000 zł już wypłacono Sąd ustalił jego wysokość na 57.000 zł pomniejszając je o dokonaną wyżej wypłatę. Sąd wziął pod uwagę rozmiar doznanych cierpień wynikający z oceny wszystkich biegłych, którzy rozmiar cierpień w zakresie swoich specjalności ocenili początkowo na znacznego stopnia przez 3 miesiące i umiarkowanego kolejne 3 miesiące. Także wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 8% przez lekarza ortopeda - urazowca i długotrwałego na 11% przez neurologa i 0 % przez psychiatrę oczywiście ta ocena nie ma bezpośredniego przełożenia na wysokość zadośćuczynienia, ale pomaga określić jego skalę.

Sam pobyt w szpitalu był krótki wynosił 3 dni, ale z kolei powódka miała założony gorset, który w znacznym stopniu utrudniał jej poruszanie i powodował dyskomfort w codziennym życiu i konieczność korzystania z pomocy innych osób tu rodziny. Sąd wziął pod uwagę dalszą rehabilitację, dolegliwości bólowe i dyskomfort w życiu osobistym, to przecież jej mąż był sprawcą wypadku, w którym doznała obrażeń.

W ocenie Sądu przyznanie w wyroku zadośćuczynienia uwzględnia powyższe aspekty, także fakt, iż leczenie jest już zakończone, nastąpiło wygojenie po złamaniu a stwierdzona czasowa niepełnosprawność jest stopnia lekkiego i nie zawiera znaczących ograniczeń w zatrudnieniu.

Podstawą prawną zadośćuczynienia jest art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc, zaś odpowiedzialność za wypadek komunikacyjny art. 436 § 1 kc, art. 435 § 1 kc.

Sąd przyznał odsetki na zasadzie art. 481 § 1 kc tutaj biorąc pod uwagę, iż powództwo było rozszerzone i tak w zakresie pierwotnego żądania zgodnie z żądaniem pozwu, zaś od rozszerzonego od daty doręczenia rozszerzonego żądania także uwzględniając żądanie co do odsetek ustawowych za opóźnienie.

W zakresie odszkodowania Sąd przyznał je w zakresie pomocy osób trzecich zgodnie z opiniami biegłych, a więc 3 miesiące x2 godz. Dziennie i odliczył to co zostało już wypłacone przyjmując sposób liczenia zastosowany przez powoda i niekwestionowany przez pozwaną a więc stawkę 10,50zł x 2 godz. x 90 dni = 1.890 zł minus już wypłacone 1.260 - 630 plus żądany 211,70zł. Podstawę rozstrzygnięcia jest art 444 § 1 kc.

Sąd zasądził zwrot kosztów w zakresie uwzględnionego powództwa i w tym zakresie obciążył pozwanego co do opłat sądowej od pozwu.

Także w pozostałym zakresie Sąd oparł się na art. 100 kpc.